



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 387/2016-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. júna 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutiami Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-242/NKA-FP-BA-2012, postupom a rozhodnutiami Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaniach vedených pod sp. zn. VII/1 Gv 28/15/1000 a sp. zn. VII/1 Gv 196/09, ako aj postupom a rozhodnutiami Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. XVI Gn 45/15/1000 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. apríla 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutiami Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry (ďalej aj „porušovateľ v 1. rade“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-242/NKA-FP-BA-2012, postupom a rozhodnutiami Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „porušovateľ v 2. rade“) v konaniach vedených pod sp. zn. VII/1 Gv 28/15/1000 a sp. zn. VII/1 Gv 196/09, ako aj postupom a rozhodnutiami Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „generálna prokuratúra“ alebo „porušovateľ v 3. rade“; spolu ďalej len „porušovatelia“) v konaní vedenom pod sp. zn. XVI Gn 45/15/1000.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že z obsahu spisu vedeného v súčasnosti pod sp. zn. ČVS: PPZ-242/NKA-FP-BA-2012 (pôvodne pod sp. zn. ČVS: PPZ-28/BPK-B-2009) vyplýva, že 15. januára 2009 bolo generálnej prokuratúre doručené podanie [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „oznamovateľ“), označené ako „*Trestné oznámenie na organizovanú zločineckú skupinu...*“ (ďalej len „trestné oznámenie“).

Porušovateľ v 1. rade uznesením sp. zn. ČVS: PPZ-28/BPK-B-2009 z 8. septembra 2009 začal podľa ustanovenia § 199 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie pre trestný čin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa ustanovenia § 266 ods. 1 a 2 písm. c) a ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Uznesením sp. zn. ČVS: PPZ-28/BPK-B-2009 z 22. júla 2010 začal porušovateľ v 1. rade podľa ustanovenia § 199 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie pre trestný čin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa ustanovenia § 237 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona, pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa ustanovenia § 326 ods. 1 písm. a) a ods. 4 písm. b) Trestného zákona a pre trestný čin

poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa ustanovenia § 261 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona.

Porušovateľ v 1. rade uznesením sp. zn. ČVS: PPZ-28/BPK-B-2009 zo 14. februára 2011 vylúčil vec trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa ustanovenia § 261 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona na samostatné konanie a pridelil jej sp. zn. ČVS: PPZ-33/BPK-B-2011.

Podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku porušovateľ v 1. rade uznesením sp. zn. ČVS: PPZ-28/BPK-B-2009 z 8. marca 2011 vzniesol proti sťažovateľke obvinenie pre zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa ustanovenia § 266 ods. 1 a 2 písm. c) a ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorý mala spáchať v spolupáchateľstve tam uvedeným spôsobom s ďalšími najmenej troma osobami. Sťažovateľka 15. marca 2011 proti predmetnému uzneseniu o vznesení obvinenia z 8. marca 2011 podala sťažnosť, ktorá bola uznesením porušovateľa v 2. rade č. k. VII/1 Gv 196/09-75 z 12. mája 2011 spolu so sťažnosťami ostatných spoluobvinených podľa ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodná zamietnutá.

Počas obdobia od 10. apríla 2011 do 23. septembra 2013 porušovateľ v 1. rade podľa sťažovateľky s menšími obdobiami nečinnosti vykonával procesné úkony v namietanom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-242/NKA-FP-BA-2012. Podľa sťažovateľky bolo nečinnosťou a neefektívnou činnosťou poznačené aj obdobie od 23. septembra 2013 do 9. novembra 2015 trvajúce takmer 26 mesiacov, v ktorom konal porušovateľ v 1. rade za súčasného nedôsledného dozoru porušovateľa v 2. rade a v období po podaní podnetu sťažovateľky aj porušovateľa v 3. rade.

Sťažovateľka ďalej poukázala na podľa nej neefektívnu činnosť porušovateľa v 1. rade, v dôsledku ktorej došlo k obstaraniu dokumentácie k príslušnému verejnému obstarávaniu nie v počiatočných štádiách namietaného konania vedeného pod sp. zn. ČVS: PPZ-242/NKA-FP-BA-2012, ale až po roku 2013, kedy už musela byť prácne dožiadaná od orgánov verejnej moci, ktorým bola delimitovaná. Ako neefektívnu činnosť porušovateľa v 1. rade sťažovateľka označila aj znalecké dokazovanie nariadené až po

7 rokoch od začatia trestného stíhania pre účely vyčíslenia rozsahu škody, ktorý patrí k základným znakom skutkovej podstaty trestného činu, zo spáchania ktorého bola sťažovateľka obvinená. V tejto súvislosti sťažovateľka poukázala na samotný spôsob priberania znalca do namietaného konania vedeného pod sp. zn. ČVS: PPZ-242/NKA-FP-BA-2012, o ktorom sa obhajca sťažovateľky dozvedel až 30. mája 2015 zaslaním uznesenia o pribratí znalca sp. zn. ČVS: PPZ-242/NKA-FP-BA-2012 z 8. septembra 2014, pričom samotný znalecký posudok č. 3/2015 z 13. februára 2015 mu bol zaslaný už 27. marca 2015, a taktiež poukázala na to, že k priedňhom podľa nej došlo aj pri plánovaní výsluchu znalca.

Uvedeným postupom porušovateľa v 1. rade, t. j. jeho nečinnosťou a neefektívnou činnosťou v namietanom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-242/NKA-FP-BA-2012, bolo sťažovateľke podľa nej „de facto“ bránené v prístupe k nezávislému a nestrannému súdu, ktorý jediný môže rozhodnúť o jej vine alebo nevine.

Sťažovateľka ďalej uviedla, že v predmetnej veci síce následne došlo k oddialeniu samotného preštudovania spisu z 9. novembra 2015 na 11. marec 2016, avšak nie z jej viny, ale preto, že zistila zásadné porušenie jej práva na obhajobu, práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivý proces, v dôsledku čoho podala podnet z 9. novembra 2015 na preskúmanie zákonnosti postupu porušovateľa v 1. rade adresovaný porušovateľovi v 3. rade. Porušovateľ v 2. rade sťažovateľke podľa nej nezákonne, keďže ňou podaný podnet smeroval nielen proti postupu porušovateľa v 3. rade, ale aj proti jeho postupu, oznámil podaním označeným ako oznámenie o vybavení podnetu č. k. VII/1 Gv 28/15/1000-32 zo 4. februára 2016, že *„neboli zistené subjektívne priedňhy vyšetrovateľa počas vyšetrovania veci, plynulosť vyšetrovania bola ovplyvnená dlhodobým zabezpečením listín z bývalého Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR... čo spôsobilo priedňhy pri zabezpečovaní dokladov“*.

Sťažovateľka poukázala na to, že porušovateľ v 3. rade nezákonne postúpil podnet, ktorý obsahoval aj sťažnosť na priedňhy v namietanom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-242/NKA-FP-BA-2012, priamo porušovateľovi v 2. rade, čím podľa nej

namietané skutočnosti vedome vylúčil zo svojho prieskumu napriek tomu, že mu muselo byť zjavné, komu presne je podnet so sťažnosťou na prieťahy adresovaný.

Sťažovateľka uviedla, že namietaným postupom a rozhodovaním v namietanom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-242/NKA-FP-BA-2012 ju porušovatelia počas celého trestného konania udržiavali v strese a právnej neistote, pretože strácala právnu istotu, že sa jej námietkami predloženými v rámci obhajoby bude niekto zaoberať. Keďže sa sťažovateľka cíti nevinná, predmetné konanie jej spôsobuje ako slušnej a dosiaľ bezúhonnej občianke Slovenskej republiky značný stres a zasahuje do jej osobnosti i označených práv.

K predĺženiu predmetného konania podľa sťažovateľky prispelo aj to, že porušovatelia podľa nej nevykonávali úkony smerujúce k odstráneniu jej právnej neistoty, ale zväčša konali len na podklade jej procesnej aktivity, ktorou chcela prispieť k zákonnému objasneniu všetkých skutočností.

Podľa sťažovateľky z uvedeného vyplýva, že porušovatelia sú zodpovední za celkovú neprimeranú dĺžku namietaného konania vedeného pod sp. zn. ČVS: PPZ-242/NKA-FP-BA-2012, ktoré trvá už viac ako 5 rokov od vznesenia obvinenia proti jej osobe a od domnelého spáchania skutku pritom prešlo viac ako 9 rokov. Počas uvedeného obdobia porušovatelia podľa sťažovateľky nekonali efektívne a bez zbytočných prieťahov, t. j. takým spôsobom, aby poskytli v namietanom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-242/NKA-FP-BA-2012 ochranu ňou označeným právam.

V predmetnej veci ide podľa sťažovateľky o vec skutkovo i právne jednoduchú. Podľa názoru sťažovateľky ona sama úmyselne žiadnym spôsobom nezapríčinila predĺženie predmetného konania, naopak, bola sústavne súčinná a svojím aktívnym postojom v tomto konaní pomáhala objasňovať dôležité skutočnosti. Sťažovateľka po zistení závažného porušenia svojich práv len raz využila možnosť podania podnetu, ktorým žiadala porušovateľa v 3. rade okrem iného odstrániť prieťahy v konaní, a preto podľa nej nemožno konštatovať, že by využitím opravných prostriedkov prispela ku vzniku zbytočných prieťahov v tomto konaní. K prieťahom v tejto veci vedenej pod sp. zn.

ČVS: PPZ 242/NKA-FP-BA-2012 došlo v dôsledku nečinnosti, neefektívnej a nesústredenej činnosti porušovateľov. Do sťažovateľkou označených práv negatívne podľa nej zasiahlo neefektívne vyšetrovanie porušovateľa v 1. rade a absentujúce kvalifikované usmernenie porušovateľov v 2. a 3. rade k takým procesným úkonom a efektívnemu zabezpečeniu takých dôkazov, ktoré by mohli urýchliť a objasniť predmetnú vec, v čo najkratšom čase.

Je nesporné, že sťažovateľka je ako obvinená po dobu viac ako 5 rokov vystavená závažnému zásahu do integrity rodiny, pracovného života a iných sfér jej osobnosti, pričom je potrebné uviesť, že psychické, zdravotné, pracovné, rodinné a spoločenské dôsledky vyvolané obvinením jej osoby majú na ňu značný vplyv, ako na dosiaľ bezúhonnú osobu až do prepuknutia namietaného konania, a síce aj rešpektovanú odborníčku pre oblasť verejného obstarávania.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti taktiež požiadala o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 6 000 €, ktoré odôvodnila poukazom na celkovú dĺžku predmetného konania, ako aj tým, že po celú dobu trestného stíhania vedeného proti nej je poškodzovaná porušovateľmi a ich vyjadreniami pre médiá jej dobré meno a povesť v rodine, blízkom okolí, v súkromí a v zamestnaní.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka ústavnému súdu navrhla, aby vydal nález, v ktorom vysloví, že k porušeniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru došlo postupmi a rozhodnutiami porušovateľov v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-242/NKA-FP-BA-2012, prikáže porušovateľom v 1. a 2. rade v predmetnom konaní konať bez zbytočných prietáhov, prizná jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 6 000 €, pričom každého z porušovateľov zaviazhe na zaplatenie sumy 2 000 € a zároveň všetkých porušovateľov zaviazhe zaplatiť jej trovy konania v sume 367,79 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu tohto základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 7/00, III. ÚS 100/01, III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 198/07).

Sťažovateľka namietala porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutiami porušovateľa v rade 1. v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-242/NKA-FP-BA-2012, postupom a rozhodnutiami porušovateľa v 2. rade v konaniach vedených pod sp. zn.

VII/1 Gv 28/15/1000 a sp. zn. VII/1 Gv 196/09 a postupom a rozhodnutiami porušovateľa v 3. rade v konaní vedenom pod sp. zn. XVI Gn 45/15/1000. K namietanému porušeniu uvedených práv malo dôjsť v dôsledku toho, že porušovatelia v predmetnej veci nekonali bez zbytočných prietáhov, resp. nevykonali procesné úkony smerujúce k prerokovaniu veci bez zbytočných prietáhov.

K namietanému porušeniu označených práv postupom a rozhodnutiami porušovateľa v 2. rade v konaniach vedených pod sp. zn. VII/1 Gv 28/15/1000 a sp. zn. VII/1 Gv 196/09 a postupom a rozhodnutiami porušovateľa v 3. rade v konaní vedenom pod sp. zn. XVI Gn 45/15/1000

Ústavný súd poskytuje ochranu označenému základnému právu len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva ešte trvalo. Ak v čase, keď sťažnosť došla ústavnému súdu, nedochádza k porušovaniu označeného základného práva postupom označeného orgánu verejnej moci, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 102/05, II. ÚS 387/06).

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva postupom porušovateľa v 2. rade v konaniach vedených pod sp. zn. VII/1Gv 28/15/1000 a sp. zn. VII/1Gv 196/09 (dozorové konania) a postupom a rozhodnutiami porušovateľa v 3. rade v konaní vedenom pod sp. zn. XVI Gn 45/15/1000 (konanie o podnete), teda orgánov prípravného konania.

Porušovateľ v 3. rade v konaní vedenom po sp. zn. XVI Gn 45/15/1000 konal o podnete sťažovateľky z 9. novembra 2015 a jeho doplnení, na ktorý odpovedal podaním z 8. januára 2016 (doručným advokátovi sťažovateľky 20. januára 2016), pričom sťažnosť sťažovateľky bola podaná ústavnému súdu 15. apríla 2016, t. j. v čase podania sťažnosti a v čase jej predbežného prerokovania porušovateľ v 3. rade v predmetnej veci nekonal, a preto jeho postupom k porušovaniu označených práv nemohlo dôjsť.

Porušovateľ v 2. rade v konaniach vedených pod sp. zn. VII/1 Gv 28/15/1000 a sp. zn. VII/1 Gv 196/09 odpovedal na podnet sťažovateľky z 9. novembra 2015 a na jeho

doplnenie, a to podaním zo 4. februára 2016 (doručeným advokátovi sťažovateľky 15. februára 2016). Podľa zistenia ústavného súdu bol porušovateľovi v 2. rade 29. marca 2016 doručený spis v predmetnej veci s návrhom na podanie obžaloby. Z uvedeného je zrejmé, že v konaniach označených sťažovateľkou už k porušovaniu ňou označených práv porušovateľom v 2. rade v čase podania jej sťažnosti dochádzať nemohlo.

Vychádzajúc z aktuálneho stavu konania v čase predbežného prerokovania sťažnosti, ústavný súd konštatuje, že ani porušovateľ v 3. rade a ani porušovateľ v 2. rade nie sú orgánmi, ktorých postupom by v sťažovateľkou označených konania mohlo v súčasnosti dochádzať k prietahom, resp. nečinnosti, ako to tvrdí sťažovateľka. Ústavný súd preto jej sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

K namietanému porušeniu označených práv postupom a rozhodnutiami porušovateľa v 1. rade v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-242/NKA-FP-BA-2012

Podľa judikatúry ústavného súdu základné právo na konanie bez zbytočných prietahov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru) sa v prípade konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní chráni po začatí trestného stíhania, keď sa občan stáva účastníkom tohto konania buď ako obvinený, alebo ako poškodený (II. ÚS 41/98, II. ÚS 20/02). Účel základného práva na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorým je predovšetkým odstránenie stavu právnej neistoty obvineného, sa aj v prípravnom trestnom konaní sleduje konaním a rozhodovaním príslušných orgánov v primeranej lehote (III. ÚS 99/02). Právna neistota sa týka toho, či orgán činný v prípravnom konaní (spravidla vyšetrovateľ) navrhne podanie obžaloby alebo navrhne v závislosti od výsledkov dokazovania v prípravnom konaní iný spôsob konečného rozhodnutia, napríklad zastavenie trestného stíhania (I. ÚS 316/2014).

Trestné stíhanie v predmetnej veci bolo začaté 8. septembra 2009. Proti sťažovateľke bolo vznesené obvinenie 8. marca 2011 a vyšetrovanie vo veci vedenej pod sp. zn.

ČVS: PPZ-242/NKA-FP-BA-2012 bolo ukončené 22. marca 2016, keď vyšetrovateľ zaslal návrh na podanie obžaloby proti sťažovateľke porušovateľovi v 2. rade (doručený 29. marca 2016).

Ústavný súd nemôže súhlasiť s konštatovaním sťažovateľky, podľa ktorého v predmetnej veci nejde o vec skutkovo a právne zložitú, keďže po preskúmaní spisového materiálu dospel k opačnému záveru. Skutková a faktická zložitosť tejto veci je podľa ústavného súdu podmienená už aj tým, že v predmetnej veci sú spolu so sťažovateľkou obvinení ďalší štyria spoluobvinení, ďalej tým, že k zabezpečeniu dôkazov a ich vyhodnoteniu bolo potrebné v rámci konania vykonať množstvo výsluchov svedkov, zabezpečiť množstvo listinných dôkazov, čo napokon preukazuje aj rozsah vyšetrovacieho spisu, ktorý má v súčasnosti 4166 strán. Jednotlivé dôkazy museli byť pritom v konaní získavané v súčinnosti s viacerými inštitúciami a zároveň s pomocou viacerých v konaní ustanovených znalcov. Do predmetného konania bolo napokon potrebné pribrať i prekladateľov, resp. tlmočníkov v záujme vypočutia svedkov nehovoriacich úradným jazykom, prípadne prekladu listín zaslaných v inom jazyku, a konanie bolo taktiež ovplyvnené vývojom judikatúry všeobecných súdov (predovšetkým s cieľom ustálenia výšky vzniknutej škody), v dôsledku čoho bolo potrebné v konaní ustanoviť taktiež ďalšieho znalca. Už samotný rozsah vykonaného dokazovania v predmetnej veci svedčí podľa ústavného súdu o skutkovej i právnej zložitosti tejto veci.

Ústavný súd taktiež skúmal, do akej miery sa na doterajšej dĺžke posudzovaného konania, ako aj na stave, v akom sa predmetná vec v čase podania ústavnej sťažnosti nachádzala, podieľal okrem samotnej povahy veci postup porušovateľa v 1. rade v posudzovanom konaní.

Podľa sťažovateľky bolo v predmetnom konaní nečinnosťou predovšetkým obdobie od 23. septembra 2013 (uskutočnenie výsluchu sťažovateľky) do 9. novembra 2015 (podanie podnetu sťažovateľky).

Podľa zistenia ústavného súdu v predmetnom období bol takýto priebeh konania v tejto veci:

- 23. septembra 2013 – porušovateľ v 1. rade uskutočnil výsluch sťažovateľky,
- 24. septembra 2013 – porušovateľ v 2. rade pribral opatrením do konania prekladateľa na predloženie výsledkov právnej pomoci Ministerstva spravodlivosti Belgického kráľovstva sp. zn. 1001/13,
 - 18. októbra 2013 – porušovateľovi v 1. rade boli doručené výsledky právnej pomoci preložené prekladateľom,
 - 21. januára 2014 – porušovateľovi v 1. rade bolo doručené doplnenie výpovede sťažovateľky podané prostredníctvom jej advokáta,
 - 31. januára 2014 – porušovateľ v 2. rade zaslal pokyn porušovateľovi v 1. rade na ustanovenie znalca z odboru ekonomiky v predmetnom konaní pre účely ustálenia výšky škody,
 - 6. februára 2014 – porušovateľ v 1. rade zaslal dožiadanie na Ministerstvo poľnohospodárstva a rozvoja vidieka o zaslanie faktúr,
 - 28. februára 2014 – porušovateľ v 1. rade uskutočnil výsluch sťažovateľky,
 - 28. apríla 2014 – porušovateľ v 1. rade urgoval zaslanie odpovede na dožiadanie na Ministerstvo poľnohospodárstva a rozvoja vidieka o zaslanie faktúr (odpoveď doručená 9. septembra 2014),
 - 26. augusta 2014 – porušovateľ v 1. rade uskutočnil výsluch [REDAKOVANÉ],
 - 8. septembra 2014 – porušovateľ v 1. rade doručil porušovateľovi v 2. rade uznesenie o pribratí znaleckej organizácie z odboru ekonomiky a manažmentu a ekonomiky a riadenia podnikov z tohto dňa (doručované máj 2015),
 - 10. októbra 2014 – porušovateľ v 1. rade opätovne zaslal urgenciu na zaslanie požadovaných vyžiadaných faktúr Ministerstvu poľnohospodárstva a rozvoja vidieka (doručené 14. októbra 2014),
 - 13. októbra 2014 – doručená žiadosť znalca o zaslanie spisu a dokladov,
 - 13. februára 2015 – porušovateľovi v 1. rade bol doručený znalecký posudok č. 3/2015,
 - 24. februára 2015 – porušovateľovi v 2. rade bol doručený od porušovateľa v 1. rade znalecký posudok č. 3/2015,
 - 10. apríla 2015 – porušovateľ v 1. rade uskutočnil výsluch svedka [REDAKOVANÉ]

- 28. apríla 2015 – porušovateľ v 2. rade zaslal porušovateľovi v 1. rade usmernenie na vypočítanie znalca z odboru ekonómie pre účely vysvetlenia v znaleckom posudku uvedených záverov,

- 4. mája 2015 – porušovateľ v 1. rade zaslal dožiadanie Ministerstvu poľnohospodárstva a rozvoja vidieka (odpoveď doručená 1. júna 2015),

- 5. mája 2015 – porušovateľ v 2. rade odpovedal na žiadosť advokáta sťažovateľky na prešetrenie postupu vyšetrovateľa,

- 21. mája 2015 – porušovateľ v 1. rade zaslal dožiadanie Ministerstvu dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (odpoveď doručená 25. júna 2015),

- 3. júna 2015 – porušovateľovi v 1. rade bola doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] proti uzneseniu z 8. septembra 2014, ktorá bola následne 10. júna 2015 postúpená porušovateľovi v 2. rade,

- 17. júla 2015 – podaním doručeným porušovateľovi v 1. rade v tento deň porušovateľ v 2. rade upozornil na pochybenie spočívajúce v oneskorenom doručovaní uznesenia z 8. septembra 2014 a požiadal o dôsledné dodržiavanie ustanovení Trestného poriadku, a zároveň mu v tento deň bolo doručené uznesenie zo 16. júla 2015, ktorým bola sťažnosť proti uzneseniu z 8. septembra 2014 [REDAKOVANÉ] zamietnutá ako nedôvodná, pričom uznesením z 3. augusta 2015 (doručeným 4. augusta 2015) bola opravená pisárska chyba v predmetnom uznesení,

- 17. júla 2015 – porušovateľ v 1. rade doručil porušovateľovi v 2. rade žiadosť o doplnenie znaleckého posudku pre ustanoveného znalca, ktorá mu bola zaslaná,

- 4. augusta 2015 – porušovateľ v 1. rade zaslal obvineným vyrozumienie o možnosti preštudovania si spisu,

- 7. októbra 2015 – porušovateľ v 1. rade odpovedal [REDAKOVANÉ] na jeho návrhy na doplnenie dokazovania z 28. septembra 2015 a 2. októbra 2015,

- 16. októbra 2015 – žiadosť právneho zástupcu sťažovateľky o ospravedlnenie neúčasti na nariadenom preštudovaní vyšetrovacieho spisu na 19. – 21. október 2015 zo zdravotných dôvodov na strane jej právneho zástupcu,

- 9. novembra 2015 – právny zástupca sťažovateľky doručil porušovateľovi v 1. rade podanie označené ako „*Oznámenie o podaní podnetu na preskúmanie zákonnosti postupov a rozhodnutí prokurátorov ÚŠP GP SR v konaniach vedených pod sp. zn. VII/1Gv196/09*

a VII/IGv28/15/1000, ako aj zákonnosti postupov a rozhodnutí vyšetrovateľa PPZ v konaniach PPZ-28/BPK-B-2009 a PPZ-242/NKA-FP-BA-2012 GP SR a súčasne návrh na odloženie procesného úkonu“ (preštudovania spisu, resp. oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania do rozhodnutia o podnete generálnou prokuratúrou),

- 8. januára 2016 – porušovateľ v 3. rade odpovedal na podnet právneho zástupcu sťažovateľky z 9. novembra 2015,

- 8. februára 2016 – porušovateľovi v 1. rade bola doručená odpoveď porušovateľa v 2. rade na podnet právneho zástupcu sťažovateľky z 9. novembra 2015,

- 11. marca 2016 – porušovateľ v 1. rade uskutočnil preštudovanie spisu, ktorého sa zúčastnila sťažovateľka a jej právny zástupca,

- 11. marca 2016 – porušovateľovi v 1. rade bol doručený návrh právneho zástupcu sťažovateľky na doplnenie vyšetrovania, návrh na zastavenie trestného stíhania v predmetnej veci eventuálne na zastavenie trestného stíhania vedeného proti obvinenej sťažovateľke,

- 14. marca 2016 – porušovateľ v 1. rade odpovedal právnenému zástupcovi sťažovateľky na jeho návrh na doplnenie vyšetrovania,

- 22. marca 2016 – porušovateľ v 1. rade predložil spis s vypracovaným návrhom na podanie obžaloby proti obvineným (spis bol doručený porušovateľovi v 2. rade 29. marca 2016).

Ústavný súd v uvedenom úseku predmetného konania v postupe porušovateľa v 1. rade zaznamenal len niektoré kratšie úseky jeho nečinnosti. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že z jeho judikatúry vyplýva, že nie každý zistený prierah v súdnom konaní či inom konaní pred orgánom verejnej moci má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Na kratšie obdobia nečinnosti orgánu verejnej moci ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (obdobne napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

K námietke sťažovateľky o vykonaní znaleckého dokazovania až po 7 rokoch od začiatku vyšetrovania (zo spisu je zrejmé, že ide o ustanovenie znalca z odboru ekonómie) ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že práve ustanovenie tohto znalca bolo výsledkom činnosti porušovateľa v 2. rade ako dozorového prokurátora, ktorý aktívne odstraňoval nedostatky v činnosti porušovateľa v 1. rade, a došlo k nemu aj vzhľadom na vývoj judikatúry všeobecných súdov.

Ústavný súd konštatuje, že porušovateľ v 1. rade v predmetnej veci priebežne konal, a aj keď bol jeho postup v označenom období poznačený jednotlivou krátkodobou nečinnosťou, táto jeho nečinnosť vzhľadom na charakter konania a jeho skutkovú náročnosť ovplyvňujúcu aj časové hľadisko výraznou mierou neprispela k predĺženiu konania. Ústavný súd tvrdí, že pri posudzovaní dĺžky a priebehu konania nemožno bez ďalšieho uplatniť formálne hľadisko, ale je potrebné prihliadnuť na okolnosti prípadu, aplikujúc metódu „in concreto“. To znamená, že ústavný súd pri posudzovaní možného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bral do úvahy nielen doterajšiu dĺžku konania, ale prihliadal aj na špecifiká konania, ktoré spočívajú v skutkovej zložitosti, charaktere vyšetrovanej trestnej činnosti, čomu nepochybne zodpovedá aj rozsah dokazovania. Vychádzajúc z uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že doterajší priebeh prípravného konania zatiaľ zodpovedá obsahu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pričom namietané obdobie ojedinelej nečinnosti vyskytujúce sa v sťažovateľkou označenom období nedosiahli takú úroveň a intenzitu, ktorá by znamenala porušenie ňou označených práv.

Na základe uvedeného ústavný súd posúdil sťažnosť sťažovateľky aj v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú a z tohto dôvodu ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd už ďalšími návrhmi sťažovateľky nezaoberal.

K tomuto rozhodnutiu sa podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde pripája odlišné stanovisko sudcu Milana Ľalíka.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júna 2016